

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 241/2025
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Тамара Фемић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, Сектора за материјалне ресурсе, Управа за општу логиистику Дирекција за услуге стандарда ВУ „Дедиње“, које заступа Војно правобранилаштво Београд, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Београду и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно је **НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3607/20 од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име накнаде штете настале по основу разлике између исплаћене основне зараде и основне зараде у висини минималне зараде за период од децембра 2017. године до новембра 2019. године исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име накнаде штете настале по основу разлике између исплаћеног и припадајућег војног додатка од 20 % за период од децембра 2017. године до новембра 2019. године исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду ПИО, Филијала Београд, доприносе за обавезно здравствено осигурање Филијала Београд и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање Филијала Београд на износе из става првог и другог изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у ком је тражено да суд обавезе тужену да тужилци на име накнаде штете настале по основу разлике између исплаћене основне зараде и основне зараде у висини минималне зараде исплати за новембар 2017. године и на име разлике између исплаћеног и припадајућег војног додатка од 20 % за новембар 2017. године појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, ближе означено у садржају тог става и да за тужилцу на те износе уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду ПИО Филијала

Београд, доприносе за обавезно здравствено осигурање Филијала Београд и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање Филијала Београд. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиљи надокнади трошкове парничног поступка од 156.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 411/23 од 18.01.2024. године ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и у делу става трећег изреке којим је одлучено о доприносима за обавезно социјално осигурање досуђеним на износе садржане у ставу првом изреке и жалба тужене у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом и преосталом делу става трећег изреке тако што је у том делу одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиљи на име накнаде штете настале на основу разлике између исплаћеног и припадајућег војног додатка од 20% исплати за период од децембра 2017. године закључно са новембром 2019. године, појединачно опредељене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као и да се обавезе тужена да на наведене износе уплати за тужиљу доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду ПИО Филијала Београд, доприносе за обавезно здравствено осигурање Филијала Београд и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање Филијала Београд. Ставом трећим изреке, укинута је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу петом изреке првостепене пресуде и предмет је у том делу враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Први основни суд у Београду, као поступајући првостепени суд у овој правној ствари, након укидања није прихватио надлежност за поновно поступање и одлучивање о трошковима поступка, па је списе предмета, уз допис П1 3607/20 од 14.05.2025. године, доставио Врховном суду ради решавања насталог сукоба надлежности, уз образложење да је Апелациони суд у Београду, као другостепени суд, који је у поступку по жалби делимично преиначио првостепену пресуду, био у обавези да одлучи о трошковима целог поступка сходно одредби члана 165. став 2. ЗПП.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 10/23) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ...10/23), Врховни суд је оценио да је за одлучивање у овој правној ствари стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Закон о парничном поступку, у одељеку жалба против решења, у члану 401. тачка 3. прописује да решавајући о жалби другостепени суд може да преиначи решење или га укине и по потреби врати на поновни поступак.

Имајући у виду наведено, Апелациони суд у Београду, као другостепени суд, је имао законске могућности да у поступку по жалби одлучи укидањем решења о трошковима поступка садржаног у првостепеној пресуди и у том делу предмет врати првостепеном суду на поновни поступак (независно од делимичног преиначења одлуке о главној ствари), па је стога након укидања првостепеног решења о трошковима одлуком другостепеног суда у овој правној ствари, за одлучивање (о трошковима поступка) надлежан Први основни суда у Београду.

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**